

SVIZOVE STRANI

[novice]

22. junij 2004 * Ljubljana
26. seja Izvršilnega odbora Sviza

23. junij 2004 * Maribor
Sestanek sindikalnih zaupnic in zaupnikov Sviza Podravja

Tako kot že na sestanku sindikalnih zaupnic in zaupnikov Območnega odbora Ljubljane in okolice teden pred tem je glavni tajnik tudi na tem sestanku seznanil navzoče z izidi usklajevanj o spremembah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in zdajšnjem stanju v pogajanjih za sklenitev Kolektivne pogodbe za javni sektor. V nadaljevanju srečanja so predstavniki Kapitalske družbe pripravili predstavitev Zaprtega vzajemnega pokojninskega sklada za javne uslužbenice.

29. junij 2004 * Ljubljana
Posvet o dopolnjevanju delovne obveznosti strokovnih delavcev

Sindikalna konferenca osnovnih in glasbenih šol ter zavodov za izobraževanje odraslih je pripravila posvet o dopolnjevanju delovne obveznosti. Kljub temu, da so se že začele počitnice, se je posveta udeležilo več kot sedemdeset zainteresiranih posameznikov. Ti so v razpravi ponovno zahtevali enotno urejanje dopolnjevanja delovne obveznosti na vseh šolah. Oblikovana je bila tudi delovna skupina, ki naj bi pripravila nekaj možnih rešitev urejanja dopolnjevanja delovne obveznosti.

30. junij 2004 * Ljubljana
Tudi Sviz nasprotuje zapiranju dveh koprskih osnovnih šol

Ob ostri polemiki v zvezi z zapiranjem dveh koprskih osnovnih šol in gradnjo ene nadomestne se je z izjavo za javnost odzval tudi Sviz.

Sviz podpira prizadevanja članov sindikata na osnovnih šolah Janka Premrla Vojka in Pinka Tomažiča ter Območnega odbora Sviza Obale, ki opozarjajo na neracionalnost zidave ene same šole. Sviz je župana Kopra in občinske svetnike pozval, da upoštevajo zahteve zaposlenih in staršev, se odpovedo načrtovanemu rušenju dveh šol in gradnji nadomestne ter skupaj z njimi najdejo ustrežnejšo rešitev. Če do dogovora ne bo prišlo, bo Sviz podprl napovedani referendum in za podpis zahteve po njem zaprosil vseh naših 40.000 članov.

6. julij 2004 * Ljubljana
27. seja Izvršilnega odbora Sviza

9. julij 2004 * Ljubljana
MŠZS pripravilo novinarsko konferenco na temo nasilja v šolah

Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport je na novinarski konferenci predstavilo smernice za analizo, preprečevanje, obravnavo ter obvladovanje nasilja v šolskem prostoru. Minister dr. Slavko Gaber je ob tem povedal, da bodo na šolah dali poudarek večji avtoriteti učitelja z vidika pomena poklica. Dodal je še, da glede na ugotovitve nekaterih tujih avtorjev otroci kljub vsemu prav v šoli preživijo najbolj varne ure dneva. Šolsko ministrstvo je pripravilo tudi predlog ukrepov, ki naj bi učinkovito pripomogel k zbolšanju varnosti v šolah. Mednje spada vpeljevanje bolj zanimivih učnih vsebin za učence, tesnejše sodelovanje med učitelji, učenci in starši, povečanje odgovornosti in skrbi za varnost šolskega prostora ter tudi obnova šolskih prostorov. V šolah, kjer so z obnovo zboljšali bivanjske standarde, se je stopnja nasilja opazno zmanjšala.

Novinarska konferenca je potekala dober teden po brutalnem napadu dveh mladoletnikov na učitelja v Prevzgojnem domu v Radečah. Napad je z izjavo za javnost ostro obsodil tudi Sviz.

17. julij 2004 * Ljubljana
Minister Gaber predstavi dva nova pravilnika

Po več kot dveh letih priprav in sodelovanja med šolskim ministrstvom, učitelji, starši, učenci in Svizom sta bila na novinarski konferenci predstavljena spremenjena pravilnika, in sicer Pravilnik o pravicah in dolžnostih v osnovni šoli ter Pravilnik o šolskem redu v srednji šoli. Oba sta začela veljati 1. septembra, z njima pa so na ministrstvu želeli natančneje opredeliti pravice in dolžnosti učencev ter nasploh povečati jasnost pravil. Pravilnika naj bi prinesla tudi več avtonomije šolam in naj bi pomagala k večji disciplini šolarjev in tako tudi k boljšemu učinku pouka.

22.-26. julij 2004 * Porto Alegre
Četrty svetovni kongres Izobraževalne internacionale

Konec julija je v Braziliji potekalo največje srečanje predstavnikov učiteljskih sindikatov z vsega sveta. Nekaj podrobnosti s kongresa si lahko preberete v posebni rubriki na sosednji strani.

[uvodnik]

NA POL POTI

BRANIMIR ŠTRUKELJ,
glavni tajnik Sviza

Prvega julija so se plače vsem zaposlenim v vrtcih in šolah zvišale, kot so se zvišale tudi leto pred tem. Učiteljicam, učiteljem in vzgojiteljicam so se letos plače povišale za spodnjih 19.000 tolarjev bruto. Obe povišanji sta posledica uspešnih pogajanj Sviza z Vlado Republike Slovenije, ki so bila sklenjena s podpisom Aneksa h kolektivni pogodbi za vzgojo in izobraževanje v letu 2002 in pomenijo polovico celotnega povišanja, dogovorjenega v tem dokumentu. Aneks zagotavlja, da se bo druga polovica povišanja uresničila v prihodnjih dveh letih: julija 2005 in julija 2006.

Z dosedanjim uresničevanjem aneksa smo lahko zadovoljni, vendar pa ocenjujem, da je bila z letošnjim povišanjem uresničena lažja, manj zahtevna polovica približevanja plač učiteljev in vzgojiteljev plačam zdravnikov. Drugo polovico povišanj bo mogoče uresničiti le, če se bo začel uporabljati novi Zakon o sistemu plač v javnem sektorju. Ključni pogoj za začetek uporabe tega zakona je podpis Kolektivne pogodbe za javni sektor, o kateri se sindikati javnega sektorja z vlado pogajamo že skoraj dve leti. Ker do zdaj, predvsem zaradi nasprotij pri uvrščanju orientacijskih delovnih mest v plačne razrede, o pogodbi ni bilo soglasja, je bil začetek uporabe tega zakona že dvakrat odložen. Za Sviz je bistvenega pomena - ne dotikajoč se vprašanj s področja kulture, znanosti in visokega šolstva -, da se še preostali uskladi plač zaposlenim v izobraževanju uresniči v skladu z roki, ki so zapisani v Aneksu h kolektivni pogodbi za vzgojo in izobraževanje.

To ne bo preprosto in je vse prej kot gotovo dejstvo! Zakaj? Zato, ker zakon o plačah v javnem sektorju pravi, da

se morajo plače zaposlenih v javnem sektorju uskladiti najkasneje do leta 2009, aneks k pogodbi iz leta 2002 pa šolnikom zagotavlja, da se bodo plače v celoti uskladile do 1. julija leta 2006. To bi si želeli tudi zaposleni v zdravstvu, kulturi, državi in socialnem varstvu. Zato celo razumem kolege in kolege sindikaliste drugih sindikatov, ki se s to časovno razliko pri uresničevanju povišanj - da o tistih, ki jim zakon ne bo prinesel nobenih zboljšav, sploh ne govorim - ne strinjajo in ji bodo nasprotovali. Dolžan sem povedati, da kot pogajalec Sviza nimam nobenih pooblastil za sklepanje kompromisov glede časovne uveljavitve povišanj plač v vzgoji in izobraževanju mimo tistih, ki so določeni v Aneksu h kolektivni pogodbi za vzgojo in izobraževanje.

Pogajanja za sklenitev Kolektivne pogodbe v javnem sektorju se bodo z začetkom šolskega leta nadaljevala in upam si napovedati, da bo določanje rokov za postopno uskladitev plač do leta 2009 odigralo ključno vlogo pri odločanju posameznih sindikatov za (ne)podpis Kolektivne pogodbe za javni sektor. Enako pa tudi ni težko predpostaviti pomena nove določbe plačnega zakona. Ta pravi, da Kolektivna pogodba za javni sektor pridobi splošno veljavnost, ko jo podpišejo sindikati, katerih skupno število članstva presega 40 odstotkov vseh zaposlenih v javnem sektorju. Če to določbo prevedem v realna razmerja moči med sindikati glede na število članstva, potem to pomeni, da splošna veljavnost pogodbe brez podpisa Sviza praktično ni mogoča.

[v središču] Okrepitev strokovne službe Sviza

SVIZOV ČLAN ŠTEVILKA 2
MARJAN GOJKOVIČ

Jesen na naše področje prinaša kar nekaj sprememb. Prvi šolski dan so vas že pričakali nekateri novi pravilniki, nadaljevala se bodo pogajanja za sklenitev Kolektivne pogodbe za javni sektor, bliža se selitev Glavnega odbora v nove prostore, v skladu s Svizovimi programskimi usmeritvami za obdobje od leta 2002 do 2006 pa je na Svizu prišlo tudi do okrepitve strokovne službe. Predstavljamo vam Marjana Gojkoviča, ki je s prvim septembrom postal pomočnik glavnega tajnika.

Nam lahko predstavite svojo poklicno pot?

Ptuja, Ormoža, Lenarta, do Slovenskih Konjic, Ljubljane in celo v Kopru. Večinoma sem sam vodil in organiziral delo v njih. Trikrat sem se poskusil tudi na vodstvenih mestih, bil pedagoški vodja, pomočnik ravnatelja in ravnatelj. **Zanimivi pa so tudi začetki vašega dela v sindikatu ...**

S sindikatom sem se srečal takoj po prihodu na Ptuj. Ravnatelj me je takoj imenoval za predsednika sindikata, ampak to sem zvedel šele ob izdaji biltena, v katerem je bilo zapisano, kaj kdo dela. Tako sem bil kar nekaj let predsednik le na papirju, saj je vse delal ravnatelj. V bistvu smo bili takrat člani sindikata vsi (in to enega in edinega sindikata), vendar brez izkaznic, brez zahtev po boljših plačah ... V osemdesetih letih so se začele spreminjati tudi stvari v sindikatu, začeli smo postavljati vprašanja o boljših materialnih pogojih, spremenil se je sistem financiranja, plače so bile od šole do šole drugačne.

Takrat sem bil po občinskem odboru imenovan v republiški sindikalni odbor in postal član izvršilnega odbora, ki je deloval še v sklopu Zveze republiških sindikatov Slovenije (ZRSS). Leto 1987 je bilo prelomno, saj sem postal predsednik Republiškega odbora (RO) sindikata delavcev v šolstvu pri ZRSS, in to je bilo že leto, ko so se začele prve glasnejše zahteve po spremembah v naši državi. V sindikatu smo začeli postavljati zahteve po samostojnem šolskem sindikatu, z evidenco članov in lastnimi sredstvi, vendar še nekako pod okriljem ene sindikalne zveze. Vendar v tej zvezi nisimo naleteli na razumevanje oziroma so bili naši pogledi za tedanje vodstvo preveč vizionarski, zato smo ob preoblikovanju ZRSS v Zvezo svobodnih sindikatov Slovenije leta 1990 preprosto izstopili in začeli včlanjevati člane v nov sindikat. Želeli smo, da obstaja kot samostojen in politično neodvisen sindikat. Tedaj je bil tajnik našega dela sindikata Vladimir Tkalec, ki je tudi profesionalno opravljal to funkcijo. Imel je mnogo sindikalnih izkušenj in vpogled v evropske sindikate ter je tako odločilno vplival na našo novo opredelitev in jo s svojega delovnega mesta tudi začel uresničevati. Tako je takratni RO sklenil - mislim, da je bilo maja leta 1990 -, da ustanovimo samostojen sindikat in

tako sem postal prvi predsednik novega sindikata, Sindikata vzgoje, izobraževanja in znanosti. Članstvo je hitro naraščalo, saj smo imeli že konec istega leta 15.000 članov. Večina jih je bila iz vrtcev ter osnovnih in srednjih šol. To je bilo leto, ki je že nakazovalo velike spremembe v naši državi. Tedaj sem začutil, da so si naši deli sindikata tako različni, in tudi sistem financiranja in upravljanja je bil tak, da en neprofesionalen predsednik ne more dovolj strokovno zastopati vseh skupin v našem sindikatu. Na prvi samostojni skupščini sem zato predlagal, naj se funkcija predsednika ukine in se oblikuje predsedstvo, ki naj ga sestavljajo posamezni predsedniki delov našega sindikata in vodijo Sviz po eno leto. Zamislil se je po mojem mnenju pokazala kot zelo dobra. Že prvo leto, ko je bil predsednik iz srednje šole, smo rešili veliko srednješolskih težav, pozneje smo energijo usmerili na osnovnošolske težave, zatem na vrtce itd. Sam sem ostal član Izvršilnega odbora v prvem mandatu in RO oziroma Glavnega odbora, kjer sem bil vsa leta,

Takrat sem bil po občinskem odboru imenovan v republiški sindikalni odbor in postal član izvršilnega odbora, ki je deloval še v sklopu Zveze republiških sindikatov Slovenije (ZRSS). Leto 1987 je bilo prelomno, saj sem postal predsednik Republiškega odbora (RO) sindikata delavcev v šolstvu pri ZRSS, in to je bilo že leto, ko so se začele prve glasnejše zahteve po spremembah v naši državi. V sindikatu smo začeli postavljati zahteve po samostojnem šolskem sindikatu, z evidenco članov in lastnimi sredstvi, vendar še nekako pod okriljem ene sindikalne zveze. Vendar v tej zvezi nisimo naleteli na razumevanje oziroma so bili naši pogledi za tedanje vodstvo preveč vizionarski, zato smo ob preoblikovanju ZRSS v Zvezo svobodnih sindikatov Slovenije leta 1990 preprosto izstopili in začeli včlanjevati člane v nov sindikat. Želeli smo, da obstaja kot samostojen in politično neodvisen sindikat. Tedaj je bil tajnik našega dela sindikata Vladimir Tkalec, ki je tudi profesionalno opravljal to funkcijo. Imel je mnogo sindikalnih izkušenj in vpogled v evropske sindikate ter je tako odločilno vplival na našo novo opredelitev in jo s svojega delovnega mesta tudi začel uresničevati. Tako je takratni RO sklenil - mislim, da je bilo maja leta 1990 -, da ustanovimo samostojen sindikat in

*Josip Costaperaria
arhitekt.*

SELIMO SE

NOVI SEDEŽ SVIZA NEKDANJA VILA PERHAVEC NA ORAŽNOVI

Nekdanja vila Perhavec na Oražnovi ulici 3 v Ljubljani, delo arhitekta Josipa Costaperaria, je postala novi sedež Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije (SVIZ). Svizova stavba je zgled kakovostne prenove, ki sta jo zasnovala mlada arhitekta Matija Bevk in Vasa Perović - Plečnikova nagrajena v letu 2002. Vilo sta prilagodila novim potrebam, modernističnim prvinam stavbe sta dodala še eno modernistično načelo - svobodni tloris. Vila in ljudje, ki so bili povezani z njo, so nosili v sebi svetovljanstvo, modernost, racionalnost pa tudi glamur, ki se iz tridesetih let prenaša v sodobni čas.

Josip Costaperaria je bil fur-lansko-nemško-hrvaškega porekla, rojen leta 1876 v okolici Siska na Hrvaškem. Z ženo, koncertno pevko Miro Dev, se je po prvi svetovni vojni iz Trsta preselil v Ljubljano. Njegov ljubljanski opus zajema 25 večjih del, kot so, denimo, Ljubljanski velesejem (1921, porušen leta 1962), Ljubljanski dvor (1922), modernistične vile iz tridesetih let: Moskovič, Pavlin, Keršič in Pirkmajer ter prvi blok Šahovnica na Vrtači, vili Perhavec in Dular itn. Znani so trije njegovi predvojni grobovi na Žalah: grobovi družin Dev, Stare - Naglas in Pollak. Po drugi svetovni vojni je Josip

Costaperaria nad vse uspešno povišal Sodnijsko palačo v Ljubljani in projektiral več drugih stavb.

Josip Costaperaria je zgradil številne slovenske šole in domove. Kot mladi Fabianijev sodelavec je bil vodja gradbišča Narodnega doma (1903-1904) v Trstu, ki so ga skvadrirali leta 1922 požgali, in tudi Trgovskega doma v Gorici (1905). Samostojno je zasnoval deško meščansko šolo v Postojni (1907), Ciril-Metodovo šolo v Trstu (1911), natečajni projekt za osnovno šolo Lučac v Splitu (1928). Gradil je še v Trstu, Zagrebu, Beogradu, Mariboru, Celju, na Bledu in drugje. Bil je arhitekt ljubljanskega župana Ivana Hribarja ter drugih ljubljanskih predvojnih elitnežev, zato se ni čuditi, da je bil spomin nanj dolgo zanemarjen. Bil je Plečnikov sodobnik, vendar član funkcionalistično usmerjenih arhitektov - Petkovcev. Po hudi bolezni je leta 1951 umrl osamljen in v pomanjkanju, njegov grob je zdaj zapuščen.

Josip Costaperaria je vilo Perhavec zasnoval leta 1932, tik pred skupinsko razstavo (ali malo po njej) jugoslovenskih arhitektov v galeriji Vignon v Parizu. V tem letu je bil tudi sprejet v Rotary club Ljubljana, bil je predsednik ljubljanskega šahovskega kluba. Investitor vile je bil Fran Perhavec, vendar se o njem ne ve veliko. Znani so le skopi po-

datki o gradnji: 24. maja leta 1932 je mestno načelstvo izdalo stavbno dovoljenje za vilo, uporabno dovoljenje so dobili 19. novembra leta 1932. V vili so jasno izražena tri načela moderne arhitekture: ravna streha, vogalno okno, svobodno oblikovana fasada. Južna fasada sloni na stebrih, kar lahko pogojno štejem kot četrto načelo. Statični izračun je izdelal dr. Miroslav Kasal, pobudnik rabe armiranega betona pri nas, stavbo je zgradil stavbenik Anton Mavrič.

Nekdanjih topolov - vertikalnih poudarkov -, zasajenih na vrtu ob Oražnovi ulici, ki so vidni na starih fotografijah, danes, žal, ni več. Na nekdanjem ogromnem Perhavčevem vrtu so po vojni zgradili blok in garaže. Nekoč je imela vila dve veliki stanovanji v dveh etažah ter dve manjši stanovanji na terasi in v kleti. Ob krožni izboklini, kjer je stopnišče, stoji na zunanji strani kovinski drog za zastavo, ki poudarja vhod. Fasada je art-dekojevska, decimeter široki pasovi na njej so vzporedni in razvrščeni na pol metra ter se vijajo ob treh straneh. V ometu so koščki zdrobljenega stekla, tako ima osončena fasada žlahten, nepredvidljiv odlesk. Obnovljena fasada je enaka izvorni.

Arhitekta Matija Bevk in Vasa Perović sta pustila večji pečat na notranjščini, ki sta jo tehnološko posodobila in organizacij-

sko izboljšala, steklene stene s potiski hkrati povezujejo in ločujejo ... S svobodnim tlorisom sta vili dodala peto modernistično načelo, kar predstavlja v idejnem smislu presežek. Novi vrtni paviljon ni prizidan stavbi, temveč je od nje oddaljen, s čimer je vzpostavljena jasna ločnica med novim in starim. Izbor materialov je logičen in plemenit, tisto, kar je stekleno, je novo.

Arhitekta sta obstoječe dvorišče oblikovala v atraktivni suhi vrt z belim peskom, pohodnimi lamelami, ozelenjenimi krogi ter drevjem. Očitna je maksimalna izraba vsakega koščka zemljišča in stavbe, steklen paviljon na vrhu je njen podpis.

V vili Perhavec je bil posnet film *Pod njenim oknom* režiserja Metoda Pevca. Prazna vila se je nedvomno kar sama ponujala za ta filmski projekt. V zgodbi je tako ohranjena tudi notranja razvrstitev prostorov enega od stanovanj v vili. Prepričan sem, da sta odlična prenova vile in film, ki je bil posnet v njej, pomembna znanilca prebujene zavesti o pomenu zapostavljenega arhitekta in njegove arhitekture. Prenova ohranja zgodovinski spomin, ima simbolno vrednost ter je primer vzgoje in izobraževanja na področju arhitekturne prenove pri nas: lepa simbioza starega in novega, dobra popotnica za delo Sviza v prihodnje.

Dr. BOGO ZUPANČIČ,
arhitekturni publicist

vodil sem nadzorni odbor. Na občinski ravni sem postal predsednik Območnega odbora Ptuj, ki sem ga tudi vodil vsa ta leta. Verjetno bi se našlo še marsikaj, kar sem delal v tem našem sindikatu, saj v petnajstih letih nikdar ni bilo posebno mirno. Mislim, da sem bil na vseh naših kongresih bolj ali manj dejaven, pri vseh naših "Cankarjevih domovih", sodeloval sem pri vseh naših stavitvah, včasih sedel na pogajanjih z vlado itd.

S prvim septembrom ste v sindikatu prevzeli novo funkcijo ...

Vse moje sindikalno delo in izkušnje so me privedle do tega, da bom v našem sindikatu poskusil tudi s profesionalno funkcijo. Ob zdajšnji preureditvi se je pokazala potreba po pomočniku glavnega tajnika, ki bo prevzel del organizacijskih bremen z ramen glavnega tajnika. Tako me je Branimir Štrukelj povabil, da sprejemam ta izziv. Velik del mojega dela bo usmerjen na članstvo, na območne odbore, na usklajevanje in pripravo dela predsedstev konferenc, na izobraževanje sindikalnih zaupnikov, na ustanovitev naše sindikalne šole. Menim, da bom lahko tudi predstavljal in zastopal interese naših članic in članov v različnih vladnih in državnih ustanovah, tudi nevladnih. Zadnje leto sem se še kot učitelj začel veliko ukvarjati z nasiljem nad učitelji in našimi člani. Naše delo je že rodilo prve sadove in mislim, da moramo nadaljevati s prizadevanji in omogočiti našim članom normalno delo v šoli.

[mednarodno] Po svetovnem kongresu Izobraževalne internacionale

UČITELJI V ENI SVETOVNI KONFEDERACIJI

V brazilskem mestu Porto Alegre je od 22. do 26. julija letos potekal 4. kongres Izobraževalne internacionale (Education International - EI). Udeležilo se ga je približno 1.500 predstavnikov učiteljskih sindikatov iz več kot 160 držav in območij, v katerih ima Izobraževalna internacionala svoje članice.

Izobraževalna internacionala je bila ustanovljena leta 1993 v Stockholmu z združitvijo dveh mednarodnih učiteljskih sindikalnih konfederacij WCOTF in IFFTU. Med ustanovnimi člani Izobraževalne internacionale, ki je imela do pravkar končanega kongresa 27 milijonov članov, je bil tudi Sviz. Zunaj te povezave je takrat ostala Svetovna konfederacija učiteljev (World Confederation of Teachers - WCT), v katero so bili včlanjeni pretežno sindikati, ki so bili blizu krščansko-demokratskim in ljudskim strankam v Evropi, z nekaj več kot tremi milijoni članov. Pred tremi leti je Izobraževalna internacionala predlagala združitve obeh organizacij. Pogajanja so se končala letos spomladi, ko je bil pripravljen poseben dogovor o združitvi. Tega je Izvršni odbor naše internacionale predlagal v potrditev na brazilskem kongresu. Prvi dan kongresa so

delegati z veliko večino, ne pa soglasno, potrdili dogovor o združitvi z WCT, pri čemer je ime Izvršni razpravljen, sindikati iz WCT pa so v organizaciji ohranili določeno avtonomijo. Združitve se drži pridih zgodovinskih, ker gre za prvi primer v svetu, da interese zaposlenih v neki dejavnosti zastopa ena sama svetovna konfederacija. Ni izključeno, da bodo tej združitvi sledile tudi globalne konfederacije na drugih področjih.

Večino časa na kongresu so predstavniki 319 sindikatov namenili razpravi o nosilni temi kongresa *Izobraževanje za napredek sveta*, ki je bila razdeljena na tri tematske sklope. V prvem sklopu so skušali odgovoriti na vprašanja in težave, ki se pojavljajo pri uresničevanju pravice do učenja in pravice do poučevanja, v drugem na vprašanje, ali je izobraževanje še vedno javna dobrina ali vse bolj po-

staja tržno blago, v tretjem sklopu pa na vprašanje o tem, kako usposobiti kakovostne učitelje in kako jih zadržati v tem poklicu. V vsakem od sklopov je bila z manjšimi popravki sprejeta resolucija, v kateri so opredeljena temeljna stališča do teh vprašanj. Opredelilite v resolucijah morajo pri oblikovanju stališč upoštevati vsi sindikati, ki so vključeni v EI.

Med ostalimi resolucijami je daleč največ pozornosti pritegnila Resolucija o Iraku - predlagal jo je eden španskih sindikatov -, ki ostro obsoja ameriški napad na Irak, kategorično zavrača terorizem kot sredstvo političnega boja in od okupacijskih sil in prehodne iraške vlade zahteva spoštovanje pravice do svobodnega ustanavljanja in delovanja sindikatov. Za sprejetje resolucije so glasovali vsi delegati - izjemo predstavnikov obeh sindikatov iz ZDA, ki sta skušala omehčati obsodbo napada, vendar so bili vsi njuni amandmaji enotno zavrnjeni.

Trije predstavniki Sviza na kongresu (predsednica Sviza

Nevenka Tučič, članica Izvršilnega odbora Zorica Šimunič in glavni tajnik Branimir Štrukelj) so dejavno sodelovali na kongresu in opravili tudi nekatera dvostranska srečanja z drugimi sindikati.

Branimir Štrukelj je bil ob enotni podpori evropskih sindikatov ponovno izvoljen v 28-članski izvršilni odbor EI kot predstavnik sindikatov srednje in vzhodne Evrope. Med kongresom je glavni tajnik Sviza vodil poseben sestanek teh sindikatov, na katerem so usklajili stališča do podpore posameznih kandidatov za najodgovornejša mesta. Udeležence sestanka je seznanil tudi z odločitvijo izvršilnega odbora, da bo naslednji kongres v Evropi, in sicer prav v eni od držav srednje ali vzhodne Evrope.

Na kongresu je bil izvoljen tudi nov predsednik EI. V zadnjih treh triletnih mandatih je to funkcijo opravljala Američanka dr. Mary Hatwood Futrell, zaradi statutarnih omejitev pa tokrat ni mogla ponovno kandidirati in

na njeno mesto je bil izvoljen Thulas Nxesi, sicer generalni sekretar največjega južnoafriškega sindikata SADTU. Za generalnega sekretarja je bil ponovno izvoljen Fred van Leeuwen, član nizozemskega sindikata AOb, katerega predsednik Walter Dresscher je bil gost zadnje Svizove skupščine leta 2000 v Porotorozu.

Svetovni kongres je bil dobra priložnost tudi za Sviz, saj je naša delegacija za srečanje izrabila tudi za tesnejše navezovanje stikov s predstavniki tujih sindikatov. Tako se je sestala s predstavniki največjega izraelskega učiteljskega sindikata, ki so izrazili željo po seznanitvi s slovenskim izobraževalnim sistemom in ogledu nekaj šol in vrtcev. Izraelski učitelji bodo Slovenijo najverjetneje obiskali prihodnje pomlad. Obenem je predsednik sindikata izraelskih učiteljev povabil tudi Svizove predstavnike na obisk v Izrael. Na kratkem sestanku z Marcom Lellom, predsednikom italijanskega sindikata UIL-S, pa je bila obojestransko izražena tudi želja po srečanju sindikalnih predstavništev obeh Goric.